

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle — Белгия) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge

(Дело C-375/11) ⁽¹⁾

(Далекосъобщителни услуги — Директива 2002/20/ЕО — Членове 3 и 12–14 — Право на ползване на радиочестоти — Еднократни такси за правото на ползване на радиочестотите — Еднократни такси за отдаването за ползване и за удължаването на срока на действие на правото на ползване на радиочестоти — Метод за изчисление — Изменения на вече предоставено право)

(2013/C 156/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Ответник: État belge

Предмет

Преюдициално запитване — Cour constitutionnelle (Белгия) — Тълкуване на членове 3, 12, 13 и член 14, параграфи 1 и 2 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) (ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, глава 13, том 36, стр. 183) — Национална правна уредба, която налага на операторите, титуляри на индивидуални права за използване на честоти за мобилна телефония да заплатят еднократна такса в контекста на разрешения за изграждане и използване на тяхна територия на мрежа за мобилна телефония за период от петнадесет години — Удължаване на срока на действие на индивидуалните права на операторите — Задължение за операторите кандидати за получаване на нови права да заплатят еднократна такса, определяна чрез търг, в допълнение към годишните такси — Допустимост

Диспозитив

1. Членове 12 и 13 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директивата за разрешение“) трябва да се тълкуват в смисъл, че те допускат държавите членки да въвеждат за операторите на мобилна телефония, които са титуляри на право за ползване на радиочестотите, еднократна такса, дължима както при ново получаване на право на ползване на радиочестотите, така и при удължаване на срока на действие на последното и която се добавя към годишна такса за ползване на честотите, чиято цел е да се стимулира оптималното използване на ресурсите, но и към такса, покриваща разходите за управление на разрешението, при условие че тези такси са реално насочени към осигуряването на оптимално използване на ресурсите, каквито са тези радиочестоти, че те са обективно обосновани, прозрачни, недискриминационни и пропорционални

на своето предназначение и са съобразени с целите, определени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги („Рамковата директива“), което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

При същото това условие определянето на размера на еднократната такса за правото на ползване на радиочестотите въз основа или на размера на предишната еднократна концесионна такса, изчислена според броя на честотите и според месеците, за които се отнася правото на ползване на честотите, или въз основа на размера на сумите, получени в резултат на търг, може да бъде подходящ метод, за да се определи стойността на радиочестотите.

- Член 14, параграф 1 от Директива 2002/20 трябва да се тълкува в смисъл, че той допуска държавите членки да налагат на операторите на мобилна телефония такса като разглежданата в главното производство, при условие че това изменение е обективно обосновано, извършено е в разумни граници и че за него са нотифицирани предварително всички заинтересовани страни, за да получат възможност да изразят своите становища, което следва да се провери от запитващата юрисдикция в светлината на обстоятелствата по делото в главното производство.
- Член 14, параграф 2 от Директива 2002/20 трябва да се тълкува в смисъл, че той допуска държавите членки да налагат на операторите на мобилна телефония такса като разглежданата в главното производство.

⁽¹⁾ ОВ C 282, 24.9.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Blanka Soukupová/Ministerstvo zemědělství

(Дело C-401/11) ⁽¹⁾

(Селско стопанство — ФЕОГА — Регламент (ЕО) № 1257/1999 — Подпомагане на развитието на селските райони — Подпомагане за ранно пенсиониране — Прехвърлител на възраст най-малко 55 години, който не е достигнал нормалната пенсионна възраст към момента на прехвърлянето — Понятие „нормална пенсионна възраст“ — Национално законодателство, определящо различна пенсионна възраст в зависимост от пола, а за жените — и от броя на отгледаните деца — Общи принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация)

(2013/C 156/10)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Blanka Soukupová

Ответник: Ministerstvo zemědělství